Ч. 157. Пятниця 26 (13) липня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злоЖенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостних на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ческо-німецка угода. — Намірена обструкция в угорскій делеґациї.

Сей тиждень — як було вже вчера сказано — має рішити, чи ческо-німецкі переговори мають бути тепер доведені до кінця, чи перервані і відложені на осінь. Обчисляють, що коли-б переговори мали бути тепер закінчені і в літній сесиї сойму зреалізовані, то скликане соймової сесиї мусіло-б наступити найпізнійше 12 серпня. А щоби поспішити на той реченець, треба би найдальше при кінци сего тиждня закінчити переговори, бо що найменше двох тижднів треба на те, щоби угодовий материял приготовити для предложеня соймови.

На случай якби сего тиждня переговорів не удало ся покінчити, мають они бути перервані і відложені на осінь. В тім случаю переговори почали би ся на ново в половині серпня, а соймову сесию скликано би під конець серпня або на початок вересня. З сего була би та користь, що в осінній сесиї сойм міг би виконати ширшу проґраму. Та се припізнило би скликане парляменту, так що парляментарна сесия зачала би ся аж при кінци жовтня.

Чехи доси противлять ся перериваню переговорів, а також намістник кн. Тун стоїть на тім самім становищи. Причиною того побоюване, що перервою покористує ся радикальна аґітация, щоби знищити серед суспільности прихильний угоді настрій.

Становище ческих радикалів характеризує мова посла Хоца, яку він мав оногди в Жіжкові. Найбільшою хибою переговорів — говорив він — є таємничість і занадто великий поспіх, з якими веде ся переговори під загрозою німецкої обструкциї, що заставляє Чехів до що раз дальших уступок. В переговорах бесідник не бачить змаганя послужити народови, тілько заспокоїти примхи німецких урядників і зробити приємність найвисшим кругам. Через те виключено з переговорів виборчу реформу і справу виборчої ординациї відложено до другого етапу. На думку бесідника ческа сторона повинна би згодити ся тілько на таку угоду, яка під державно-правним оглядом обнимала би всі краї ческої корони. Також треба би при тій нагоді розширити компетенцию сойму. Не уважаючи на ухвалу ческої національної Ради, ческі заступники не наставали на те, щоби управильнене урядової мови в державних урядах було переведене в соймі. Бесідник виступає також против уступок Чехів в користь Німців в справі поділу краєвого Виділу на секциї і домагає ся охорони національних меншостий.

В кругах опозициї угорского парляменту виринув плян перенести обструкцию на засіданя угорскої делеґациї. Є то можливе таким способом, що реґулямін угорскої делеґациї позволяє бути присутним на засіданях делеґациї всім членам парляменту. Коли би на засіданю нарушено супокій, а упімнене президента не помогло, тоді ті, що нарушують супокій, мають бути видалені з салї нарад. Однако реґулямін нічого не постановляє про насильне видалене, а з другої сторони постановляє, що коли би всі, що прислухують ся, були видалені, тоді засідане не може відбувати ся. Отже на тих постановах реґуляміну будує опозиция свій плян, щоби численною участю і криками перешкаджати засіданям делеґаций, евентуально переривати їх, доводячи до того, що президент видалить усіх, що прислухують ся. Сей плян мав би бути здійстнений тілько в тім случаю, коли би підчас делеґацийної сесиї президент міністрів Люкач і президент палати ґр. Тіса знаходили ся ще на своїх становищах.

В справі Евхаристийного конґресу.

О. Редкевич оповіщує в сій справі: Подаю тут найконечнійші інформациї загалови, з прошенем, щоби і инші часописи повторили сі інформациї: 1) Проґраму в німецкій і рускій

7)

В новочаснім Вавилоні

або

Париж, его займавости і житє в нім

(Написав К. В.)

(Дальше).

Нападений звичайно не годен гнати ся за апашами. Коли же виїмково має на стілько сили, що здогонить розбишаків, то дістане сильно колючкою по голові або штилетом в бік. Штилет той то також свого рода оружиє апашів. Єсть то велика на чотири пальці обручка, з котрої за потисненем вискакує довгий, острий ніж.

Підчас таких нападів апаші не зважають зовсім на своє власне житє; они собі єго легковажать а так само і кари, які на них спадають. Смерть на ґільотині називають они глумливо „послідним поцілунком вдовиці“. Уважають собі то навіть за честь, коли часами посидять в криміналї. Знаходжено вже нераз таких апашів, котрі дали собі витатуовати на руці понизше ліктя зовсім докладно день і рік, від котрого до котрого сиділи в криміналї, а ті числа були ще обведені зображенями їх зброї. Длятого то виринула вже така гадка, щоби апашів по давному карати ще буками.

Парижани боять ся апашів дуже, бо годі їх устеречи ся, а поліция також не може дати собі ради; поліциї навіть за мало, щоби на кождій улици виступити з відповідною силою против тих розбишаків. Звичайно надбігають цілі відділи поліциї і стукають тяжкими чоботами по улици, коли апаші вже давно втекли. Але тоту великоміску язву піддержують не мало також і ґазети. Коли де стане ся який напад, то ґазети розписують ся о нім широко, описують ціле житє розбишака, нагадують єго давнійші вчинки, подають єго портрети, а такий розбишака ще лиш гордий з того, що ґазети о нім пишуть; молодший єго товариш уважає то за геройство, бере собі єго за примір і рад би, щоби ґазети колиєь так само й о нім розписували ся та поміщали єго портрет. Коли же якому поліцаєви удасть ся якогось апаша зловити і довести до єго покараня, то може бути певний, що прочі члени ватаги скорше чи пізнійше за то на нім пімстять ся.

Другою специяльностию Парижа то „к а б р і о л е р и“. Єсть то слово, котре не дасть ся по нашому перевести — злодійска назва на тих злодіїв, котрі лазять по найбільшій части лиш по найвисших поверхах і там добувають ся до помешкань служби. Звичайно „працює“ по двох таких злодіїв і підчас коли єго товариш порає ся на пятім або шестім поверсі, то він має нераз далеко труднійшу задачу відвернути від того увагу каменичного сторожа.

Замки в дверох або в тих куфрах і скринях, в котрих слуги держать свої річи, ставлять витрихам кабріолерів лиш дуже слабий опір і ціла робота відбуває ся так скоро, що зручний і вправний кабріолер не потребує більше часу як десять мінут, щоби перешукати всі комнати служби в якій чиншовій камениці Парижа.

Але в новійших часах служниці і покоївки зачали більше уважати на свої ощадности і длятого кабріолери спустили ся вже низше та зачали звертати увагу і на богатших людий. Не треба однак думати, що кабріолери то звичайні собі злодії; ні, то так сказати би артисти в своїм фаху, котрі крадуть в білий день і так сказати би таки в очах тих, котрих обкрадають. До того треба великої проворности, відваги і притомности духа. Не треба також думати, що кабріолери то лихо убрані, понуро споглядаючі люди виразного типу злочинців. Многі з них виглядають так, що в першій хвили можна би їх уважати не знати за як порядних людий, лиш не за злодіїв.

Способи, якими они старають ся дістати ся до якогось помешканя і там щось украсти, бувають всілякі і очевидно дібрані до обставин. Так н. пр. явив ся одного разу у одної артистки і учительки музики якийсь поважно виглядаючий пан з молодою дівчиною, котра ледви що перестала бути дитиною і ніби то хотів віддати єї на науку музики до тої артистки. Пристав охотно на всі єї условя і розмавляв з нею дуже щиро і сердечно а праца-

мові дістане кождий участник конґресу на місци у Видни. 2) Хто хоче брати участь в конґресі, мусить собі купити карту вступу вже тепер. Ціна 10 К; за се дістає ся: а) карту вступу, б) леґітимацию на знижку на зелізницях, в) провідник по Видни, г) відзнаку конґресу, д) гарно виданий звіт з конґресу. За 6·35 К дістає ся всьо, крім звіту. Карта за 2 К 35 сот. уповажнює до вступу на конґрес на оден день, дістає ся леґітимацию на знижку, а відзнаку треба купити за 1 К. 3) Хто хоче брати участь і бачити лише сам величавий похід, мусить собі купити лише відзнаку за 1 К. (Се лише для Віденців). 4) Кождий руский участник мусить собі купити тут у Видни руску відзнаку — ленту, за котрі подбав руский місцевий комітет у Видни. 5) Хто купить яку небудь карту вступу, буде мав вільний вступ до музеїв, арсеналів, ґалєрий образів, цісарского двора і т. д.. 6) В поході процесиї можуть брати участь лише мужчини, женщини будуть допущені лише до шпаліру. Без конґресової відзнаки ніхто не буде міг побачити походу, бо поліция не допустить. 7) Ґрупи будуть поділені після народностий — кожда ґрупа знова ділить ся на дві части: а) сьвітску, б) духовну. 8) Перед ґрупою буде несена таблиця з написию, яка вказувати буде народність. 9) Рускі сьвященики мають явити ся в фелонах, епитрахилях і колпаках. Пожадане, щоби кождий сьвященик взяв зі собою сьвітлий фелон і, розуміє ся, гарний. 10) Для рускої ґрупи постарає ся віденьский руский комітет о впорядників і провідників. 11) Дуже пожадане, щоби наші Русини привезли з собою хоругви та прапори — пр. товариства або братскі. Тому прошу дуже подбачи про се, щоби не бракло бодай двох-трох папорів чи хоругов, чим більше, тим лучше. Хто з орґанізаторів зможе з брати кількох учасників і постарати ся о те, щоби они приїхали з прапором, зволить віднести ся з повідомленєм просто на мою адресу, найдальше до 1 серпня. 12) Прошу сьвященників зібрати по селах участників-селян в народних строях; зголошеня прошу слати впрост до львівского комітету. Вистарчить для них карта вступу на оден день і відзнака. При замовленю карти, треба подати імя і назвище дотичної особи і післати 3 К 35 с. 13) Зголошеня до участи в конґресі прошу слати враз з грішми до Львівского Комітету, Львів, Коперника, число 36, де о всьо постарають ся. 14) Помешканя запевнені. Прошу однак подавати при зголошуваню, хто якого помешканя собі бажає. Є се: а) „Massenquartiere" для селян в ціні около 1 К за ніч, б) Massenquartiere для інтеліґенциї в ціні від 3 К за ніч, в) осібні покої від 5 К за ніч. 15) Для священиків на читані Сл. Божі є призначені: а) церков сьв. Варвари („Stiftkirche на Mariahilferstrasse), в) церков Мехитаристів.

Сьвящеників, котрі схотять правити Сл. Божу, прошу зголосити ся до віденьского руского комітету найдальше до 20 серпня. 16) Преосьв. Владики будуть правили співану Сл Божу підчас конґресу в церкві св. Варвари, а 14-го вересня соборну архієрейску Сл. Божу в церкві „Am Hof". 17) Про хор до сего часу мимо частих замітів не дізнав ся я нічого певного. Тому, змушений, питаю сею дорогою Хвальний руский комітет у Львові: Чи прийде з Галичини хор — чи я маю о се постарати ся тут у Видни? 18) Зголошеня до участи, на мешканя, о карти і т. д. прошу у власнім інтересі — слати до Львівского Комітету. Всї три диецезиї мусять концентрувати ся у Львівскім Комітеті, а то для евіденциї числа участників. Львівский Комітет мусить чейже знати, чи замовити окремий поїзд, кілько забезпечити мешкань і т. д. Без централізациї немислиме анї приміщене, анї удача походу. Всякі зголошеня поодинокі безпосередно до Відня будуть безуспішні. За се всяких інформаций уділить віденьский руский комітет кождій одиниці дуже радо і відворотною почтою, за залученем марки. 19) Вадовж улиць, якими буде йшла процесия, будуть побудовані трибуни. Одно місце коштує 10 К. Хто хотів би собі замовити, мусить се робити тепер скоро на адресу: „Zentralkanzlei für Eucharist. Kongress" Wien I. Stephansplatz 5. 20) Також на час руских нарад, які будуть відбувати ся в церкві сьв. Варвари, число місць буде обмежене.

Всї нациї будуть заступлені величаво. Поляків пр. зголосило ся до сего часу кілька тисяч! Всї нацаї беруть прапори, будуть мати национальні ґрупи в народних строях; Поляки і Чехи виставляють ґрупи Соколів, Тирольці ґрупи стрільців. — Ми не останьмо також по заду. Лише троха енерґії, бо видатки дійстно мінімальні — а можемо і ми перед сьвітом достойно виступити! Адреса: Dr. Redkewycz, Wien I. Universitätsplatz 1. gr. kat. Pfarramt.

Новинки.

Львів, 25 липня 1912.

— **Іменованя.** Президия галицкої краєвої дирекциї скарбу іменувала вислужених підофіцирів: Алекс. Сметаньского, Як. Таненбавма, Бон. Антоша і Фр Куні'ого канцелїстами при гал. скарбових властях.

ючись відтак сказав, що наука вже на другий день розпічне ся.

Але на другий день вже не явив ся. Та й мав причину до того, бо разом з ним щезли також два дорогоцінні брилянтові перстенї, що стояли в пуделочку на малім столичку, та й инші дорогоцінні дрібнички.

Ще з більшою хитростию оперувала инша ватага кабріолєрів. Они перевідали, що в трохи подальшій части міста єсть до винайменя красна вілля зі всім урядженем. В тій віллі мешкав лиш дверник і они мали велику охоту добути ся до неї, але не мали способу, бо вікна замикали ся із середини віконницями, котрі знов закладали ся зелізними штабами. Але они уміли собі на то порадити. Два з них убрали ся елєґантно і прийшли до дверника і сказали, що хотять найняти віллю та казали показати собі еї. Річ очевидна, що при такій нагоді треба було вікна поотвирати. Коли прийшло ся замикати вікна, старому дверникови було то досить трудно, отже один з тих панків був так добрий, що поміг єму замикати і при тім так зручно позакладав штаби, що не вложив їх в дотичні отвори. Отже коли опісля в ночи явили ся товариші, знали вже котрими вікнами найлекше можна добути ся до середини; повлазили до середини і повикидали звідтам стоячим на улици товаришам все, що лиш мало якусь вартість і що варто було забрати.

Цікаву історию про зухвалість і проворність камбріолєрів умів розповісти також маркіз де Паніс-Пассі, богатий любитель штуки, котрий в своїм домі в Парижи мав велику збірку дорогоцінних старих образів і инших предметів штуки. Підчас коли він виїхав на відпочинок на Ривієру, явило ся вечером у сторожа і єго жінки, котрі мали стеречи скарбів свого пана, чотирох якихсь порядно одягнених панів, з котрих один мав шарфу комісаря поліциї і предложив перепудженим людискам виповнений по всій формі судейский приказ, котрий уповажняв єго і єго урядників перевести в цілім домі ревізию. Коли сторож і сторожиха противились тому і хотіли ставити опір, приказав комісар острим тоном двом із своїх людий, щоби держали їх в кухни через цілий час, коли він буде переводити ревізию, щоби они не перешкаджали. Аж коли комісар зі своїми помічниками виніс ся, показало ся, яка то була ревізия. Пропало богато старих і дорогоцінних образів роботи Вувермана, Руйсдаля і других, представляючих загальну вартість три ста тисячів франків, котрі пан комісар попередавав через вікна стоячим на улици своїм товаришам. В чотирнайцять днів опісля удало ся зловити проводира тої ватаги кабріолєрів, якогось Ренарда; єго засудили, але вкрадені образи пропали без слїду до нинішного дня.

Иноді явив ся щасливий случай став кабіолерам до помочи. В серпни 1904 р. попсувалась була сїть телефонічна а такий злодій підслухав розмову директора одного з великих готелів з властителем торговлі годинниками. Директор просив того годинникаря, щоби він післав когось до готелю уреґулювати там годинники. Вже в чверть години опісля явив ся порядно убраний, скромно виступаючий мужчина і представив ся директорови яко той, котрого годинникар прислав уреґулювати годинники. Єму позволено ходити по всїх комнатах і оглядати годинники. Ніхто не видів, коли він вийшов. Але княгиня Алїсия з Монако, котра від двох місяців мешкала в тім готели, добачила зараз по тім, що її пропав диядем вартости шідесять тисячів франків, дві брошки оцінені на десять тисячів франків, всілякі инші дорогоцінности і значна готівка так, що ціла добича, яка в сїм случаю дістала ся в руки кабріолєрів, виносила не менше лиш сто тисячів франків.

Але не завсїгди того рода злодійства удають ся кабріолєрям так щасливо. О тім переконала ся ватага, зложена з чотирох кабріолєрів, котра в грудни 1906 р., перебрана за кухарів заїхала самоїздом перед одну з великих камениць при ул. Маляков. Закликавши сторожа сказали єму, що якесь паньство з тої каменицї завізвали їх, щоби они зладили обід на двайцять осіб, та попросили єго, щоби він постояв трохи коло самоїзда, бо шофер мусить також піти з ними до каменицї і помочи їм при роботї.

Злодії хотіли тим очевидно лиш задержати сторожа на улици, щоби він не видів, що робить ся в каменици.

Але злодії забули на то, що париский сторож то дуже цікава людина, котра любить заглянути в кождий кутик і оглянути кождий предмет, чи живий чи мертвий.

Ледви що кухарі зайшли з шофером до середини як сторож взяв ся оглядати самоїзд зі всїх боків. Великою несподіванкою для него було, коли під скіряним накритєм самоїзда знайшов цїлий склад витрихів, сверлів, долот і штаб до підважування та всїляких злодійских знарядів. Він здогадав ся зараз, що мав перед собою і завізвав переходячого улицею поліцая та показав єму, що викрив. Наслідки того були такі, що тоті кабріолєри поїхали власним самоїздом до арешту.

Жертвою ориґінальної неудачі став ся також кабріолєр, котрий з кількома товаришами загостив був до одного фотоґрафа в єго неприсутности. Коли тоті паничі все вже були попакували, що лиш уважали за догідне для себе, зачали ще забавляти ся фотоґрафічним приладом, котрого конструкция і механїзм звернули на себе їх увагу. При тім стало ся, що образ одного з них відбив ся на фотоґрафічній плиті, о чім они очевидно нічогісенько не знали. Коли фотоґраф на другий день по крадежи робив з других плит фотоґрафії та случайно і сю взяв з тамтими, відбив з неї фотоґрафію якогось незнаного собі чоловіка. Здогадуючись, що то може бути, заніс він фотоґрафію на поліцию а там пізнали на ній добре звісного поліциї кабріолєта та казали зараз єго арештувати.

(Дальше буде).

— Закінчене шкільного року на університеті у Львові відбуло ся ві второк дня 23 с. м. рано. В костелі сьв. Миколая відправив богослужене проректор о. Яшовский На богослужевю був присутний академічевий сенат з сьвяточних одягах, деякі професори та академічна молодіж.

— Ліцитация. Дня 26 липня 1912 о годині 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї в Перемишли публична ліцитация невідобраних товарів, як: вина, горівки, розоліси, шкіри, коси, меблї, машини рільничі, чай, убраня, плуги, порожні бочки і т. п. о скілько не будуть викуплені.

— З зелїзниці. „Gazeta Lwowska“ в дня 26 липня с. р. оповіщує публичне розписане доставы материялів деревляних для ц. к. дирекциї зелїзниць державних у Львові на рік 1913. Дотичні оферти споряджені на приписаних формулярах на дубове дерево до мостів (Eichen-Brückenhölzer), на дубові підклади до зворотниць (Eichen-Extrahölzer) і звичайні пороги зелїзничі (Oberbauschwellen) мають бути подані найпізнїйше до дня 16 серпня с. р. до 12 години в полудне, а оферти на доставу прочих материялів деревляних для консервациї зелїзниць, материялів деревляних для варштатів і ріжвих артикулів деревляних мають бути внесені окремо найпізнїйше до дня 10 вересня с. р. до 12 години в полудне до ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. — Загальні і особливі условія достави як також виказы запотребованя і інші прилоги можна переглянути в відділах III і IV згаданої ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові, де також за попереднім заплаченем одної корони в касі дирекцийній такі условія вістануть видані.

— Заряд краєвого варстату ткацкого в Глинянах повідомляє, що новий шкільний рік в тій інституциї розпочинає ся з днем 1 жовтня і прийме ся на 3-літний курс фізично здібних хлопців в віці від 14 літ, які скінчили з добрим поступом 4 клясу народної школи.

Теоретична і практична наука загального ткацтва а передовсім килимкарства уділяє ся безплатно. Ученики отримують стипендию, крім тог вже в першім році отримують винагороджде за ткацкі роботи виконані в практичних годинах вправ. Позамісцеві ученики найдуть приміщене в приватних домах, або о скілько місця вистарчить в самім заведеню. Абсольвентам достарчує роботи в Глинянах Краєвий Союз промисловий у Львові, до котрої то інституциї і шкільна продукция належить. Дуже здібним ученикам помагає заряд на бути висшого образованя даючи їм в той спосіб нагоду отримати посаду веркмайстрів, урядників ткацких підпринять і т. д. в чім рівнож посередничить заряд з добрим успіхом.

— Неправдива поголоска. Бюро кореспонденцийне доносить: Супротив донесень деяких вчерашни часописий о нападі кількох тисячий жидів на руских селян в Бродах, о проливі крови і ранах, можемо ствердити, на підставі засягнених інформаций, що в наслідок невдоволеня найбіднїйших мешканців Бродів з торгових цін вчинила ся сварня з пастухами і селянами, довозячими набіл до міста, котра скінчила ся знищенем кількох літрів молока. Впрочім не було ніяких поважнїйших вабурень.

— За крадіж. В ночи з 28 на 29 марта с. р. напали злодії на приходство в Ришковій Воли. Виважили від огорода подвійні двері і дістались до помешканя пароха о. Гр. Калимона. Тут отворили бюрко, повитягали шуфляди, порозкидали все і забрали готівку около 300 кор. Справились так тихо, що ніхто не збудив ся і в тім ціле щастє, бо, як показалось, без убийства було би не обійшло ся. Зараз на другий день жандарм Бігари впав на слїд і вже третого дня арештував головного злодія Василя Нестіора з Мокависка. В дальшім слїдстві показало ся, що головним мотором нападу був бувший війт Петро Заставний, котрого також арештовано. Дня 15 с. м. відбулась розправа в Перемишли, на котрій засуджено Нестіора на 3 роки, Петра Заставного на 15 місяців а прочих від 6—13 місяців.

— Виловила з води свого власного сина. П. Мария Шавдт з Філядельфії довідала ся, що в ріці Делявар утопив ся якийсь хлопець. Она побігла сейчас над беріг ріки і прибула там саме тоді, коли судно цлового уряду вибирало ся із своєю залогою на ріку, щоби найти утонувшого хлопця. Она вcіла на те судно і помагала морякам запускати на дно ріки відповідні гаки, котрими пошукувамо топельника. По двацяти мінутах найдено тіло хлопчини, а п. Шавдт тягнула враз з другими шнур, на кінци котрого був гак, що зачіпив за потонувшого хлопця. По витягненю тіла на верх, п. Шавдт кинула на него оком і — вімлїла. Нещасна пізнала в топельнику свого семилітного сина.

— Суспендоване сьвященика. Перемиский епископ Чехович засуспендував пароха в Чорнім, повіта горлицкого на Лемківщині, о. Михайла Юрчакевича. Дотичне рішене епископа звучить: „В основнім пересьвідченю, що Ваша Всечестність є перепоною до вразуміня селян з Довгого, Грабу і Вишовадки, засліплених аґітациями несовістних людий і до наклоненя їх, щоби они примирили ся зі своїми оо. душпастирями та відкликали свої грішні зголошеня переходу на росийске православе, сиріч схизму, ex informata, conscientia, забороняємо Вашій Всечестности всяких сьвященодійствій“. — *Константин*, епископ. — Дня 18 і 19 липня явила ся в Чорнім ціла канонічна комісия під проводом декана, яка провірила слїдуючі факти: 1) На Великдень посьвятив о. Юрчакевич паски схизматикам з Чорного, 2) висповідав перед смертию селянку Марию Чиж, при чім намовляв єї, щоби она в завіщаню зажадала, щоб єї похоронив сьвященик з Чорного, а в противнім разї она не потребує сьвященика; колиж верне ся Сандович, то нехай він відправить панахиду на єї гробі, 3) хрестив схизматицку дитину, 4) в неділї і сьвята о. Юрчакевич приймає в своїй церкві в Чорнім всіх околичних схизматиків, котрі з'їзджають ся демонстративно, бо переконані, що лише в Чорнім відправляє ся правдиве „руске“ богослужене, 5) таке поведене о. Юрчакевича викликає серед инших вірних соблазнь, 6) о. Юрчакевич приймає у себе жінку Сандовича, котрий присилає всю кореспонденцию до неї на руки о. Юрчакевича, щоби власти не переловили.

Телеґрами.

Відень 25 липня. Розійшла ся поголоска, що в половині серпня приїде до Ґмунден, в Горішній Австриї, анґлїйска королївска пара, аби відвідати родину кн. Кумберляндских. Урядово про ту намірену подорож нічого не звістно.

Ішль 25 липня. Австрийский амбасадор в Парижи був вчера на авдиенциї у Цісаря, а відтак на родиннім обіді.

Любляна 25 липня. Сесию країньского сойму вчера закрито.

Константинополь 25 липня. Вчера розійшла ся в палаті послів поголоска, що Альбанці, до котрих також мало прилучити ся войско, вмашерували до Пристини і звідтам вислали телеґраму, що не скорше покинуть місто, доки не буде розвязана палата послів. Урядового потвердженя тої вісти доси нема.

Константинополь 25 липня. Рада міністрів займала ся вчера подіями в Альбанії і постановила там вислати окрему комісию.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 24 липня 1912.	Платять К с	Жадають К с.
I Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 вр. . .	677·—	686·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.	410·—	416·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	540·—	546·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	472·—	482·—
II. Листи заставні за 100 вр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	110·—	—·—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	97·—	97·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	97·70	98·40
4% листи застав. Банку краєв. .	89·70	90·40
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	95·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	94·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	85·50	86·20
III. Облїґи за 100 вр.		
Пропінацийні галицкі	97·20	97·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .	97·30	98·—
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К.	85·80	86·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	87·30	88·—
„ м. Львова 4% по 200 К .	87·50	88·20
IV. Льоси. (Курс віденьский)		
Австрийскі черв. хреста	53·75	59·75
Угорскі черв. хреста	33·75	39·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. .	82·—	88·—
Базилїка 10 К	29·—	30·—
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·30	11·40
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок німецких	117·65	117·85
Доляр американьский.	4·80	5·—

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із західного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).